

— Измжчени отъ умора ние се настанихме съ доволство на тревата край рѣката, запалихме и огънь за да си приготвимъ обѣдъ. Не следъ много време, нѣщо изпрѣщѣ откъмъ рѣката между трѣстиката.

Фиг. 5. Грѣмната четвърта глава на хипопотама налага леопарда и спаси малкото.

— Но какво е това? Близо до насъ отъ къмъ водата се чу силно пляскане и едно глухо грухтене. Зашумолиха крайбрѣжните трѣстики и, докато се озърнемъ, предъ насъ се измъкна тъмно-кално чудовище, съ дебели влажни устни и грамадни разтворени уста, отъ които се подаваха дълги, страшни зъби....

Изплашени отъ неочаквания гостъ ние се събрахме, чудовището идеше право къмъ насъ, вѣроятно, привлѣчено отъ пламъка на огъня ни и безъ да ни обръща внимание, стѣпи право въ него, който загасна отъ мокрото му тѣло и отъ разлѣната наша супа, която така грижливо приготвихме. Чудовището смачка и нашето печено, и обѣдътъ ни, които очаквахме съ такова нитѣрпение, за мигъ пропадна. Пламнахме отъ яростъ.

— „Чакай проклетнико“! — извикахме всички наведнажъ, като си изпразнихме пушките върху звѣ-